25/01/2026

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Οι Έλληνες, ταπεινοί μεγαλουργούν και ενωμένοι διαπρέπουν»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Τεμένης Αιγιαλείας λειτούργησε σήμερα ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος , την τελευταία ημέρα του Δ΄ Συνεδρίου Νεολαίας της Ιεράς Μητροπόλεως Καλαβρύτων & Αιγιαλείας. Συλλειτούργησε ο οικείος Ποιμενάρχης κ. Ιερώνυμος και έψαλαν μαθητές της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Τοπικής Εκκλησίας, «Κοσμάς ο Μελωδός», παρουσία πλήθους επισήμων και ευλαβών προσκυνητών.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τιμήθηκε η επέτειος της Μυστικής Συνέλευσης

της Βοστίτσας (25/1/1826), που συνιστά το πολιτικό θεμέλιο της Παλιγγενεσίας και ο Σεβ. κ. Ιγνάτιος μίλησε επικαίρως.

Στην ομιλία του αναφέρθηκε στην κήρυξη της Επανάστασης, πέντε χρόνια πριν, από τον Παλαιών Πατρών Γερμανό, «η πεμπτουσία της εθνικής αυτοσυνειδησίας του οποίου διακρίνεται σε τρεις έννοιες: Προσήλωση στο σκοπό, σύνεση και ευθύνη, ενότητα και επιτυχία... Ελεύθερος και δυναμικός ο Γερμανός μπορούσε να ορίζει τους βασικούς στόχους της ζωής του μέσα στο πλαίσιο της εκπλήρωσης του θελήματος του Θεού και της εν Χριστώ σωτηρίας... προσηλωμένος απαρέγκλιτα στο σκοπό, προβλήθηκε από το Θεό στην εκκλησιαστική ιεραρχία, έγινε ποιμενάρχης και παρηγορητής του κατατρεγμένου λαού, συντηρώντας το όνειρο μιάς ελεύθερης και χριστιανικής πατρίδας... Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός απέδειξε με την όλη στάση του στη συνέλευση της Βοστίτσας, πόσο σημαντικό προσόν για έναν ηγέτη είναι η σύνεση και η συναίσθηση της ευθύνης. Σύνεση σημαίνει αυτοσυγκράτηση, συντονισμένη δράση , προγραμματισμός, προοπτική, καίριες παρεμβάσεις, όχι εντυπωσιασμοί, ασυγκράτητοι αυθορμητισμοί, ενθουσιώδη άλματα, που καταλήγουν συχνά σε αποτυχίες... Στο σημείο αυτό πρέπει να προσεχθεί και μια λεπτομέρεια της σύνεσης του Γερμανού: η δικαιολογημένη αγανάκτηση των υπόδουλων από τα δεινά της τυραννίας μπορεί να οδηγούσε την Επάνασταση σε παρορμητισμό και αντεκδίκηση. Η μεθοδική προετοιμασία και η προσήλωση στο σκοπό «για του Χριστού την Πίστη την αγία και της Πατρίδος την ελευθερία», διαφοροποιούσε την Εξέγερση των Ελλήνων από τον συχνά εκδικητικό χαρακτήρα, των λεγομένων κοινωνικών επαναστάσεων. Επιπλέον, η πρόταξη της εμπιστοσύνης στο Θεό και μόνον, απάλλαξε τους επαναστατημένους από την αναζήτηση ξένων προστατών ή υποστηρικτών, μια ελπίδα που ως τότε – δυστυχώς και μετέπειτα – διαψεύστηκε οικτρά... Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός υπήρξε ο πρωτεργάτης της σύμπνοιας των αγωνιστών και της ομοψυχίας του λαού , τοποθετώντας τους πάντες κάτω από τη σημαία του Σταυρού, δηλ. του παγκόσμιου συμβόλου της θυσίας και της ενότητας... Ο Γερμανός «μάτωσε» για να οδηγήσει σε κοινή απόφαση και ομογνωμία τους προεστούς στη Βοστίτσα. Σημαντικός ήταν ξανά ο ρόλος του, όταν άρχισαν οι διενέξεις και αντιθέσεις μεταξύ πολιτικών και στρατιωτικών κατά τη διάρκεια του αγώνα. Ο Γερμανός προσπάθησε, ως άνθρωπος του Θεού και λειτουργός της Εκκλησίας, να μείνει έξω από τις διχοστασίες και να παίξει συμβιβαστικό και συμφιλιωτικό ρόλο...».

Κλείνοντας την ομιλία του, ο Σεβ. κ. Ιγνάτιος τόνισε: «Η ενότητα του λαού μας είναι ένα ακατάπαυστο άθλημα, ένα συνεχές διακύβευμα σε κάθε περίσταση του εθνικού μας βίου. Όπως στην πνευματική ζωή χωρίς ταπείνωση διχάζεται ο εσωτερικός μας κόσμος και διασπάται η κοινωνία με το Θεό, τον πλησίον και τον

κόσμο, έτσι και στην ιστορία οι Έλληνες, ταπεινοί μεγαλουργούν και ενωμένοι διαπρέπουν σε όλα τα πεδία: από τις εθνικές μας διεκδικήσεις και τα απαράγραπτα εθνικά μας δικαιώματα, έως τις επιστήμες, την πρόοδο και την ευημερία. Ο Γερμανός και εδώ μας δείχνει το δρόμο με το υποδειγμα της ζωής του παραλλάσσοντας ελαφρά το λόγο του Χριστού: «ίνα πάντες εν ώσιν εν αληθεία και εν ελευθερία».

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΔΑΔ
Ο ΑΓΙΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ο ΒΑΠΤΙΣΑΣ
Ι Ω Ν